සවියෙන් පෙරට අපි එකට e-ඉගෙනුම් පාසල හොරණ අධාහපන කලාපය

<u>ලේණිය</u>	විෂය	වාරය	පාඩම / ඒකකය
11	බුද්ධ ධර්මය	01	06. දිවි මගට එළිය දෙන දහම් පද

සැකසුම - කැලුම් ලියනගේ බප/ හො/දොඹගොඩ සීලරතන මහා විදාහලය

දිවි මගට එළිය දෙන දහම් පද

ධම්මපදය යනු

- 💠 සූතු පිටකයේ බුද්දක නිකායට අයත් ගුන්ථ 15 න් එකකි.
- 💠 මෙහි වර්ග 26 කි
- 💠 ගාථා 423 කි.
- 💠 නිදාන කතා 299 කි.
- 💠 විශ්ව භාෂා විසිගණනකට පරිවර්තනය වී ඇත.
- බෞද්ධ ලෝකයගේ මුදුන් මල්කඩ බදු හස්තසාර ගුන්ථයකි. (බෞද්ධයාගේ අත් පොත ලෙස ද හදුන්වයි)

ධම්මපදයේ විශේෂ ලක්ෂණ

ධම්ම පදයේ ඉගැන්වීම් සරල, සුගම මට්ටමේ සිට සංකීර්ණ, ගැඹුරු දහම් කරුණු දක්වා පැතිර යයි.

එහි අඩංගු ගාථා තුළ අර්ථ රසය හා ශබ්ද රසය සංකලනය වී ඇත.

තාලානුකූල ව සජ්ඣායනා කිරීමට හැකි වීම එහි ඇති විශේෂ ලක්ෂණයකි.

ශුවණය කිරීමෙන් නිරාමිස පුීතියක් ද භුක්ති විඳිය හැකි ය.

ධම්ම පද ගාථා මගින් අප ජීවිතය සකස් කර ගත යුතු ආකාරය, කළ යුත්ත, නොකළ යුත්ත මැනැවින් පෙන්වා දෙනු ලැබේ.

පායෝගික වශයෙන් වැදගත් දහම් කරුණු රැසක් මෙම කෘතිය අපට පැහැදිලි/ කර දෙයි.

කර දෙයි. ධම්මපදට්ඨ කථාව අනුව එම ගාථා දේශනා කොට තිබෙන්නේ විවිධ සිදුවීම් මුල් කොටගෙන ය. කිසි යම් ගාථාවකට හෝ ගාථා කිහිපයකට හෝ මුල් වූ එබඳු සිදුවීම් ඇතුළත් කතා පුවත් නිදාන කතාව යනුවෙන් හැඳින්වේ.

අන්තර්ගත ගාථාවන්

අක්කොච්ඡි මං අවධි මං අජිනි මං අහාසි මේ යේ තං උපනයිහන්ති වේරං තේසං න සම්මති

(ධම්ම පදය- යමක වග්ග)

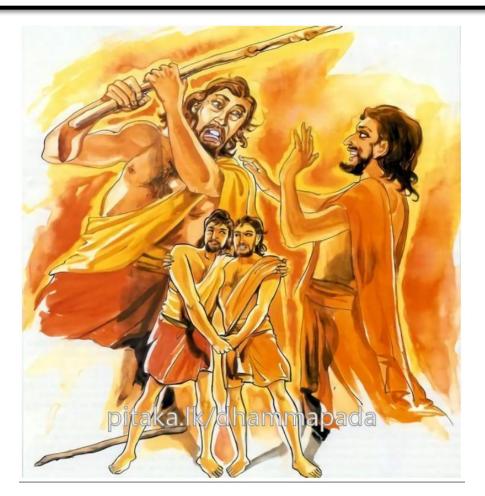
අසවලා මට බැන්නේ ය, මට පහර දුන්නේ ය, මා පැරදවූයේ ය, මා සතු දේ පැහැර ගත්තේ ය, යනුවෙන් යම් අය නැවත නැවතත් සිතමින් වෛර බඳිත් නම් ඔවුන්ගේ වෛරය නොසන්සිඳේ. ගැටුම් සහගත දොම්නස් සහගත අත්දකීමකට මුහුණ දෙන නොවැඩූ සිත් ඇති පෘථග්ජන පුද්ගලයා කියාත්මක වන ආකාරය හා එමගින් උදා වන අවසන් ඵලයේ ස්වභාවය මෙම ගාථාවෙන් පෙන්වා දෙනු ලැබේ. කිසිවකු තමාට කායික, මානසික වශයෙන් සිදු කළ විරුද්ධවාදීකම් ගැන මෙනෙහි කරමින් කාලය ගත කිරීම නොදියුණු පුහුදුන් මිනිසාගේ ස්වභාවයයි. ඔහුගේ වෛරය නොසංසිදේ.

අක්කොච්ඡි මං අවධි මං අජිති මං අහාසි මේ යේ තං න උපනයිහන්ති වේරං තේසූපසම්මති

(ධම්ම පදය- යමක වග්ග)

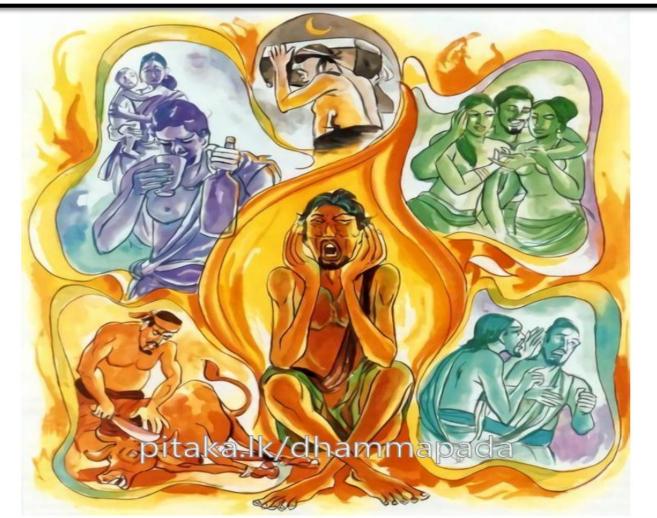
අසවලා මට බැන්නේ ය, මට පහර දුන්නේ ය, මා පැරදවූයේ ය, මා සතු දේ පැහැර ගත්තේ ය, යනුවෙන් යම් අය නැවත නැවතත් සිතමින් කෝධ නොබඳිත් නම් ඔවුන්ගේ වෛරය සන්සිඳේ. මෙම ගාථාවෙන් පෙන්වා දෙන්නේ කිසි යම් අයකු තමාට බැණ වැදුණ ද, පහර දුන්න ද, තමා පරාජය කළ ද, තම වස්තුව පැහැර ගත්ත ද එවිට කියා කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ බෞද්ධ දක්ම ය. වෙනත් අයකු තමාට සිදු කළ වාවසික කායික අකටයුත්තක දී තමාට හිංසා පීඩා සිදු කළ තැනැත්තා කෙරෙහි ද්වේෂ සහගත සිතුවිලි උපදවා නොගෙන තමාට සිදු කළ බැණ වැදීම, පහර දීම, පැරදවීම, පැහැර ගැනීම නැවත නැවත මෙනෙහි නොකිරීමෙන් වෛරය සංසිඳුවා ගත හැකි ය.

නතං කම්මං කතං සාධූ යං කත්වා අනුතප්පති යස්සඅස්සුමුබෝ රෝදං විපාකං පටිසේවති

(ධම්ම පදය- බාල වග්ග)

යමක් (යම් කියාවක්) කිරීමෙන් පසුතැවෙන්නට සිදු වේ ද යමක (යම් කියාවක) විපාකය කඳුළු පිරි මුහුණින් යුතු ව අඬමින් විඳින්නට සිදු වේ ද එබඳු දේ නොකිරීම යහපත් ය. එදිනෙදා ජීවිතයේ දී අප නිරත වන විවිධ කියා ඇත. ඒ අතර ඇතැම් කටයුතු තමාට ද අනුන්ට ද වැඩදායක නොවේ; අවැඩ පිණිස ම පවතී. ජීවිත කාලය තුළ සිදු කරනු ලබන මෙවැනි කියා පසුකාලයේ දී සිහිපත් කරන විට පසු තැවීමට සිදු වේ ද එම කියාව අයහපත් ය. එබඳු කියාවලින් වැළකී සිටිය යුතු බව ඉහත ධම්මපද ගාථාවෙන් පෙන්වා දෙනු ලැබේ.

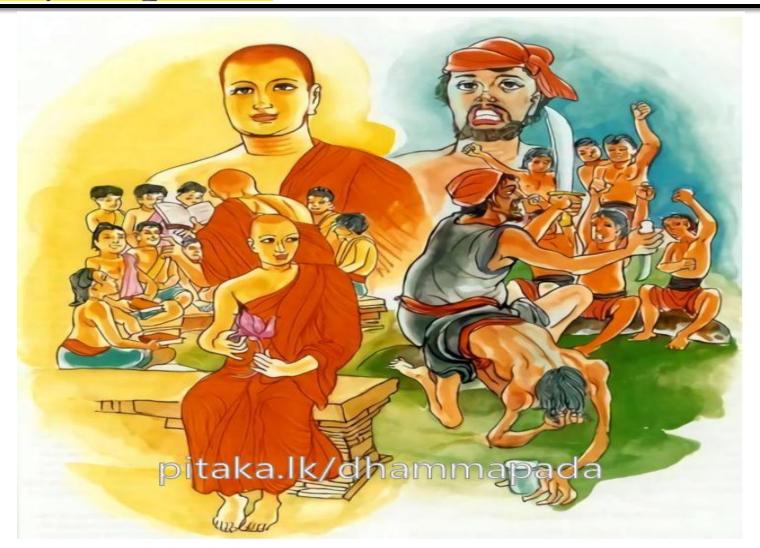

අත්තතාව කතං පාපං අත්තතා සංකිලිස්සති අත්තතා අකතං පාපං අත්තතාව විසුජ්ඣති සුද්ධි අසුද්ධි පච්චත්තං තාඤ්ඤෝ අඤ්ඤං විසෝධයේ

යමෙකු පව් කළොත් එයින් ඔහු ම කෙලෙසෙන්නේ ය. යමෙකු පව් නොකළොත් එයින් ඔහු ම පිරිසිදු වන්නේ ය. පිරිසිදුකම හා අපිරිසිදුකම පවතින්නේ තමා කෙරෙහි ම ය. එක් අයෙකුට තවත් අයෙකු පිරිසිදු කළ නොහැකි ය.

(ධම්ම පදය- අත්තවග්ග)

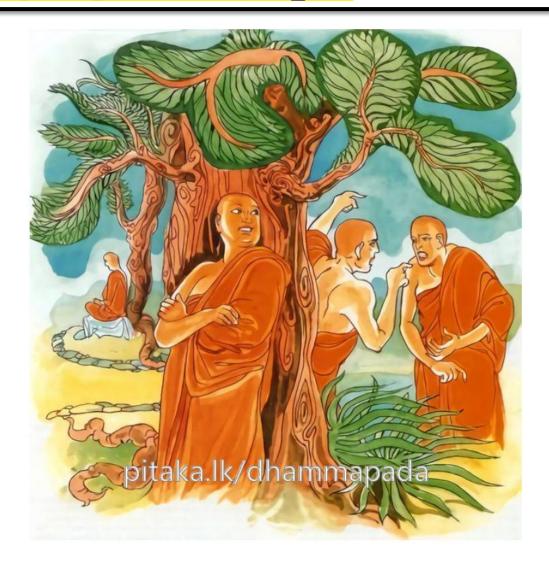
මෙම ගාථාවෙහි පුද්ගල පාරිශුද්ධිය පිළිබඳ ඉතා වැදගත් ඉගැන්වීමක් ඇතුළත් වේ. එනම් කිසියම් පුද්ගලයකුට මුහුණ පෑමට සිදු වන දුක් කම්කටොලු හෝ සැප සම්පත් හෝ සියල්ලට ම හේතු වන්නේ තමා විසින් සිදු කරන ලද පාප කර්ම හෝ පුණා කර්ම ය. පුද්ගලයාගේ පිරිසිදුකම හෝ අපිරිසිදුකම අනෙකකුට ලබා දිය හැක්කක් නොව තමා විසින් ම උදා කර ගනු ලබන්නකි.

සුකරානි අසාධූනී අත්තනෝ අහිතානි ව යං වේ හිතංච සාධුංච තං වේ පරමදුක්කරං

(ධම්ම පදය- අත්ත වග්ග)

තමාට අහිත වූ අයහපත් දේ කිරීම ඉතා පහසු ය. යම් දෙයක් තමාට වැඩදායක ද යහපත පිණිස හෝ පවතී ද එවැනි දේ කිරීම ඉතා අපහසු ය. සත්ත්වයෝ නිරන්තරයෙන් පාපයට නැඹුරුවන්නෝය; නරක අවැඩදායී කටයුතුවල නියැලීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වති; එහෙත් තමාට යහපතක්, වැඩදායක බවක් ගෙන දෙන කියා සිදු කිරීමට පෙළඹීම අඩුය. ඒ අනුව තමාට අවැඩදායී කියා කිරීම ඉතා පහසු වන අතර වැඩදායී කියා සිදු කිරීම ඉතා අපහසු වේ.

: අවරිත්වා බුහ්මචරියං අලද්ධා යොබ්බතේ ධනං

ජින්න කොඤ්චාවඣායන්ති

බීන මච්ඡේව පල්ලලෙ

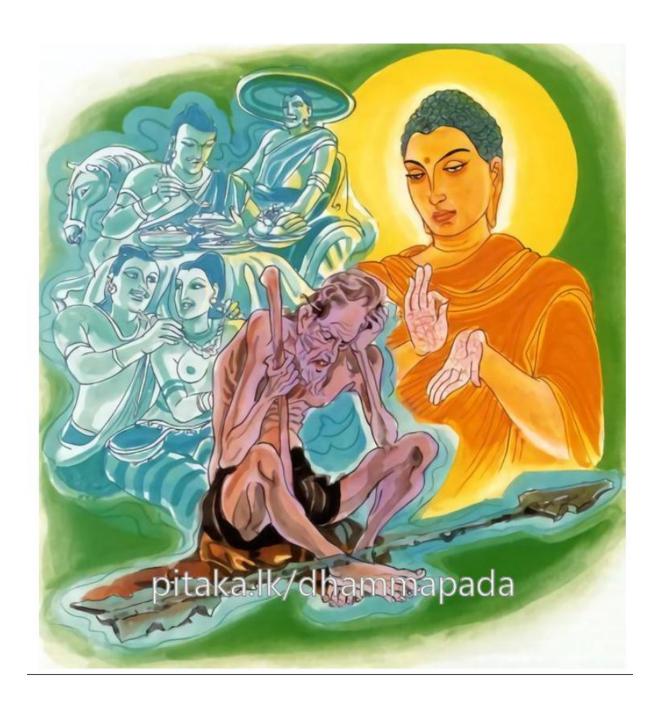
(ධම්ම පදය- ජරා වග්ග)

ඇතැම් අය තරුණ වයසේ දී උසස් පිළිවෙත්වල ද නොහැසිර ලබා ගත හැකි ධනය ද නොලැබ මහලු වූ පසු මසුන් නැති දිය හිඳුණු විලක් දෙස බලා දුක් වන කොස්වා ලිහිණියන් මෙන් තැවෙති.

අවරිත්වා බුහ්මවරියං අලද්ධා යොබ්බනේ ධනං සෙන්ති වාපාතිබීණාව පුරාණානි අනුත්ථුනං (ධම්ම පදය- ජරා වග්ග)

ඇතැම් අය තරුණ වයසේ ලබා ගත හැකි ධනය හෝ වෙනත් පුතිලාභයක් හෝ නොලැබ බඹසර නොහැසිර මහලු වූ පසු පෙර කරන ලද යම් යම් දේ සිහි කරමින් දුන්නෙන් මිදී ගොස් වැටුණු ඊතල මෙන් ශෝකයෙන් සුසුම් ලමින් සිටිති.

තරුණ අවධියේ අර්ථවත් අයුරින් ජිවත් නොවුණහොත් වයස්ගත වූ පසු ව පසු තැවීමට සිදු වන බව මෙම ගාථා දෙකෙන් ම ලබා දෙන උපදේශයයි. බුහ්ම චර්යාව යනු උසස් හැසිරීමයි. එනම් යහපත් චරිතයකින් යුතු ව ජීවත් වීමයි. සීලාදී ගුණධර්ම පුගුණ

කළ යුතු වන්නේ කුඩා කල සිට ම ය. එසේ ම තුරුණු වියේ කායික මානසික ශක්තිය හොඳින් පවතින බැවින් සිය ජීවිකාව පවත්වා ගැනීමට පුමාණවත් ධනයක් ද උපයා ගත යුතු ය. තුරුණු වියේ එසේ නොකිරීමෙන් වයස්ගත වූ විට පසු තැවීමට සිදු වේ. හේතුව වයෝවෘද්ධ වූ විට කායික මානසික ශක්තිය හීන වන බැවිනි. මෙමගින් අපට උගත හැකි වැදගත් ම පාඩම නම් ජීවිතයේ අවසන් කාලය හොඳින් ගත කිරීමට නම් තුරුණු අවධියේ සිට උත්සාහ සම්පන්න ව අපුමාදී ව නිවැරැදි දිවි පෙවෙතක් ගත කළ යුතු බවයි.

උට්ඨානවතෝ සතිමතෝ සුචිකම්මස්ස නිසම්මකාරිනෝ සඤ්ඤතස්ස ව ධම්මජීවිනෝ අප්පමත්තස්ස යසෝභිවඩ්ඪති

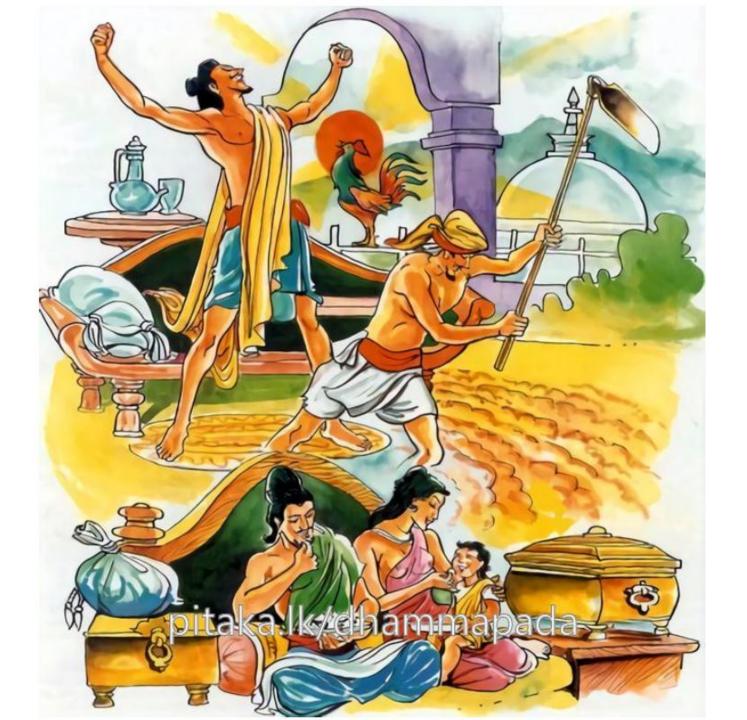
(ධම්ම පදය- අප්පමාද වග්ග)

උත්සාහයෙන් ද, නිවැරැදි සිහියෙන් ද යුතු නිදොස් දේ විමසා බලා කරන තැන්පත් දහැමි දිවි පැවතුම් ඇති නොපමා වූ පුද්ගලයාගේ කීර්තිය මනා ව වැඩේ. දියුණු වන පුද්ගලයකු තුළ තිබිය යුතු ගුණාංග හතක් මෙම ගාථාවෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ. මෙලොව හා පරලොව දියුණුව සලසා ගැනීමට කටයුතු කරන්නකු තුළ පැවතිය යුතු අතාවශා ම ගුණාංගය උත්සාහයයි. උත්සාහය සම්පත්තියක් ලෙස ද හඳුන්වා ඇත. සිහිය උපදවාගෙන කටයුතු කරන්නා සිය කාර්යයන් වනාකූල කර නොගනී. විමසා බලා

නොමිලේ බෙදාහැරීම සඳහා ය.

කටයුතු කිරීම බුදු දහමේ යෝනිසෝ මනසිකාරය නමින් හැඳින්වේ. අන්ධානුකරණයෙන් තොර ව අර්ථවත් ව කටයුතු කිරීමට මෙම ගුණාංගය ඉතා වැදගත් ය. තැන්පත්කම හෙවත් සංවරය සාර්ථක ලෞකික හා ආධාාත්මික ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඉවහල් වේ. බුදු දහමින් පිටුදකින පුමාදය අධාාපනික ජීවිතයේ ජයගුහණ අහිමි කිරීමට මෙන් ම ජීවත් වන කාලය තුළ ලබාගතයුතු බොහෝ දේ තමාගෙන් ඇත් කිරීමටත්, අධාාත්මික ජීවිතයෙන් ද පරාජය කිරීමටත් ඉවහල් වන පුධානතම සාධකය වේ.

පාඩමට අදාළ පුශ්න

I කොටස

01. නිවැරදි පිළිතුර ලකුණු කරන්න.

ධම්ම පදය අයත් වන්නේ,

i. දීඝ නිකායටය iii. මජ්ඣිම නිකායටය

ii. බුද්දක නිකායටය iv. අංගුත්තර නිකායටය

2. ධම්ම පදය ඇතැම් විට හඳුන්වනු ලබන තවත් නමක් වන්නේ,

i. පිරුවාණා පොත් වහන්සේ ලෙසය iii. නිතර පරිහරණය කරන ලෙසය

ii. මබෟද්ධයාගේ පිං පොත ලෙසය iv. මබෟද්ධයාගේ හස්තසාර ගුන්ථය ලෙසය

3. ධම්ම පදයේ ගාථා පුමාණය නිවැරදි වර්ණය වනුයේ,

i. 422 කි ii. 424 කි iii. 425 කි iv. 423 කි

එහි ඇතුළත් නිදාන කතා පුමාණය වන්නේ,

i. 299 කි ii. 399 කි iii. 199 කි iv. 549 කි

අටුවා යන්නෙහි අදහස වන්නේ,

i. පාලි පාඨ සඳහා අමතර විස්තර සපයා ඇති ගුන්ථයකි

ii. පාලි ගාථා රචනයට උපදෙස් දෙන ගුන්ථයකි

iii. පාලි වාහකරණය පිළිබඳ තොරතුරු ඇති ගුන්ථයකි

iv. ඉහත සඳහන් සියල්ලම සඳහා තොරතුරු ඇති ගුන්ථයකි

ධම්ම පදයේ වග්ග පුමාණය වන්නේ,

i. 36 台 ii. 46 台 iii. 26 台 iv. 16 台

7. ධම්ම පදය ගුන්ථයට ලියා ඇති අටුවා ගුන්ථයේ නම වනුයේ,

i. දහම් ගාථා යන්නයි iii. ධම්මපදට්ඨ කතා යන්නයි

8. ධම්ම පදයේ ඇතුළත් වග්ග තුනක් සඳහන් වර්ණය වනුයේ,

i. කරණිය, මංගල, රතන iii. මෝර, චන්ද, සූරිය

ii. ජාතක, උදාන, ඉතිවුන්ථික iv. යමක, චිත්ත, පණ්ඩික

9. දියුණුවන පුද්ගලයෙක් තුළ තිබිය යුතු ගුණ හයක් පිළිබඳ ඉගැන්වෙන ධම්ම පද ගාථාව වන්නේ,

උට්ඨානවතෝ සතිමතෝ

iii. සූකරානි අසාධුනී

ii. මනෝ පුබ්බං ගමා ධම්මා

iv. අක්කොච්ඡි මං අවධි මං

10. උට්ඨානවතෝ සතිමතෝ යන ගාථාව සඳහන් වන්නේ ධම්ම පදයේ,

i. යමක වග්ගයේය

iii. පණ්ඩිත වග්ගයේය

ii. අප්පමාද වග්ගයේය

iv. පුෂ්ඵ වග්ගයේය

II කොටස

- සියළු පුශ්න සඳහා පිළිතුරු සපයන්න.
- I. ධම්ම පදයේ ඇතුළත් වග්ග පහක නම් ලියන්න.
 - අටුවා ගුන්ථයක් යනු කුමක්දුයි සඳහන් කරන්න.
 - III. ''අත්තනාව කතං පාපං'' යන ගාථාව සම්පූර්ණ කරන්න.
 - IV. ''නිසම්මකාරිතෝ'' යන්නෙහි අර්ථය ලියන්න.
 - V. ''යමෙක් පව් කළහොත් ඔහුම අපිරිසිදු වන්නේය'' යන අදහස ඇති ධම්ම පද ගාථෘව හා අර්ථය ලියන්න.
- 03. I. ධම්ම පදයේ නිධාන කථා පුමාණය සඳහන් කරන්න.
 - II. ධම්ම පදය නි්පිටකයේ කුමන පිටකයට අයත්දයි සඳහන් කරන්න.
 - III. ''ධම්ම පදය ඇසුරු කිරීමෙන් නිවැරදි උසස් ජීවිතයක් ගොඩනගා ගත හැකිය.'' පැහැදිලි කරන්න.

පිළිතුරු

1 කොටස

- 1. 11
- 2. IV
- 3. IV
- 4. III
- 5. I
- 6. III
- 7. III
- 8. IV
- 9. I
- 10.II

2. I යමක/ අප්පමාද/ බාල / ජරා / අත්ත

II පාලි පාඨ සදහා අමතර විස්තර සපයා ඇති ගුන්ථයකි.

III අත්තතාව කතං පාපං

අත්තතා සංකිලිස්සති

අත්තතා අකතං පාපං

අත්තතාව විසුජ්ඣති

සුද්ධි අසුද්ධි පච්චත්තං

තාඤ්ඤමඤ්ඤෝ විසෝධයේ

IV වීමසා බලා කරන

V අත්තතාව කතං පාපං

අත්තතා සංකිලිස්සති

අත්තතා අකතං පාපං

අත්තතාව විසුජ්ඣති

සූද්ධි අසුද්ධි පච්චත්තං

3. I 299

II සුතු පිටකය

III ධම්මපදයේ ගාථා සහ තෙරුම් නිදසුන් ලෙස දක්වමින් පිළිතුර ලිවිය යුතුය (පෙළ පොත 49 - 54 පිටු)

